

nasze SŁOWO

PARAFIA TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ W STALOWEJ WOLI
III NIEDZIELA ZWYKŁA

4 (318) 22 STYCZNIA 2023R.

(do użytku wewnętrznego)

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Na Jezusie spełnia się zapowiedź Izajasza

Gdy Jezus posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu ziem Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: «Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego, na drodze ku morzu, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci weszło światło».

Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: «Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie».

NAWRACAJCIE SIĘ I PÓJDŹCIE ZA MNĄ

Jezus, wyczerpany czterdziestodniowym postem na pustyni przemierza wiele mil, aby dotrzeć do swego rodzinnego Nazaretu. Tam spotyka Go bolesne przeżycie, gdy zostaje wyrzucony przez ziomków z miasta. Mimo to, na początku swej misji zwraca się do ludzi wezwaniem: „Nawracajcie się”. A potem idzie brzegiem Jeziora Galilejskiego i do zajętych swym rzemiosłem rybaków i mówi: „Pójdźcie za Mną”. Oni „natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim”.

Oba te wezwania skierowane są dzisiaj do nas, abyśmy się nawrócili i zostawili wszystko, co nieistotne i poszli za Jezusem, głosząc Ewangelię własnym życiem.

Drodzy Bracia i Siostry. Kochani Bracia.

Na ulicach naszego osiedla, przez ostanie kilka tygodni mogliśmy zauważyć kapłana w komży i stule, wędrującego od domu do domu, czasami w towarzystwie ministrantów – to czas kolędy. Prawdopodobnie w każdym domu w naszej Parafii stoi choinka, prawdopodobnie wszyscy zasiedliśmy do stołu wigilijnego, były prezenty, życzenia i łamanie się opłatkiem. Piękna tradycja, zwyczaj, niemalże przymus społeczny i socjalny... przecież nie można przeżyć końca grudnia bez świętowania Bożego Narodzenia. Piękną tradycją jest także osobiste i rodzinne wyznanie wiary przez przyjęcie kapłana z modlitwą i Bożym błogosławieństwem. Jednak w naszej parafii prawie połowa mieszkańców zrezygnowała z takiego wyznania wiary i z otwarcia drzwi **kapłanowi, który przychodzi do domu, by go poświęcić, by pobłogosławić rodzinie na nowy rok i wspólnie z nią się pomodlić.**

Nie zawsze wizyta duszpasterska jest okazją do autentyczne-

go spotkania duszpasterzy ze swoimi parafianami, by lepiej wzajemnie się poznać, wymienić uwagi i spostrzeżenia na temat życia parafialnego czy też życia konkretnej rodziny. Czasami jest to nader oficjalne i sztuczne spotkanie w pośpiechu i niezręcznym poszukiwaniu tematu do rozmowy. Na wielu drzwiach spotykamy litery K+M+B, to znaczy że rodzina daje świadectwo, że jest to mieszkanie chrześcijanina – katolika. Jednak nie litery pisane kredą, ale przyjęcie kapłana staje się szczególnym wyznaniem wiary i podkreśleniem swojej przynależności do wspólnoty Kościoła. Piękne założenia wizyty duszpasterskiej mijają się często z rzeczywistością, bo zmęczeni, śpieszący się po pracy ludzie przyjmują zmęczonego, śpieszącego się księdza. Bywa, że omijamy dłuższe i trudne tematy, by w miarę szybko się pomodlić i nie burzyć dobrej atmosfery. Często kolęda sprowadza się do okazjonalnej pogawędki, która ma niewiele wspólnego zarówno z wizytą, jak i z duszpasterstwem. Dlatego też wielu ludzi rezygnuje z kolędy, pragnąc autentycznego spotkania, a nie

pośpiechu. Jeszcze więcej mieszkańców naszej parafii rezygnuje z Bożego błogosławieństwa z powodu całkowitego rozbratu z kościołem parafialnym i Kościołem Powszechnym.

Z tego miejsca dziękuję za wszystkie spotkania, które przyniosły Boże błogosławieństwo, wspólną modlitwę, szczerą rozmowę, uwagi, sugestie oraz wiele wdzięczności za przeszłość i żywą nadzieję na przyszłość. Dziękuję za bliskie spotkania z większością parafian w domach rodzinnych.

Niech Bóg będzie uwielbiony w każdym spotkaniu, we wspólnej modlitwie, pochwale i krytyce. Niech Bóg będzie uwielbiony we wspólnocie Kościoła Katolickiego i kościoła parafialnego. Każdy ksiądz i każdy parafianin potrzebuje doświadczenia wspólnoty i odpowiedzialności za siebie nawzajem. I za takie doświadczenie **WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ**, Wam wszystkim, kochani Parafianie dziękuję i z serca błogosławię poszczególnym rodzinom, samotnym, chorym i cierpiącym.

Wasz Proboszcz.

KAPŁAN, PROROK, OJCIEC I WYCHOWAWCA

111 lat temu - 29 stycznia 1912 r. odszedł do Pana bł. Ks. Bronisław Markiewicz. Założyciel michalickich rodzin zakonnych, licznych placówek wychowawczych, duszpasterz, pedagog i publicysta, który wyznaczył najpierw sobie, a później swoim duchowym synom i wychowankom drogę trudną, wymagającą wiele wyrzeczeń i samozaparcia.

Tej drogi nie zatarł czas, a idea bł. Bronisława nie poszła w zapomnienie. Zawołanie „Któż jak Bóg” stało się siłą i natchnieniem dla wielu pokoleń Polaków.

Człowiek chwali Boga przez to, że idzie w życiu za głosem swego powołania.

Pan Bóg powołuje każdego człowieka, a Jego głos daje o sobie znać już w duszy dziecka.

Módlcie się, abyście rozpoznali, jakie jest wasze powołanie, i abyście mogli później iść wielkodusznie za jego głosem.

(Jan Paweł II)

KAPŁAN NIEZWYKŁY

We wspomnieniach przemyskiego kanonika ks. Władysława Sarny czytamy: „Odbywał ks. Markiewicz pieszo długie podróże do oddalonych wiosek i przysiółków, aby uczyć dzieci katechizmu; w czasie takich przechadzek porą zimową odmrażał nogi i ręce; po powrocie zaspokajał głód kawałkiem chleba i wodą; sypiał na desce; po całodziennym wstępowaniu do kościoła na długie rozmowy z Panem Jezusem

w Przenajświętszym Sakramencie, a gdy kościół zastał zamknięty, klękał przed drzwiami, często na śniegu i tak odprawiał swoją dzienną adorację... „

NAJWIĘKSZA ŁASKA BOŻA

Dzieci drogie, stworzył was Bóg i zlał na was dużo łask od pierwszej chwili waszego urodzenia. Ale nie wiem, czy kto z was zdaje sobie sprawę, która łaska Boża jest największa? A powinniście o tym wiedzieć, aby wyjątkowo za nią dziękować Panu Bogu. Otóż zapamiętajcie sobie na zawsze, że największą łaską Bożą jest to, że urodziliście się w łonie Kościoła katolickiego, że przyszliście na świat z rodzin katolickich. Tylko wiara prawdziwa zapewnia nam żywot wieczny i przyjaźń Bożą.

SZTUKA SŁUCHANIA

Ksiądz Markiewicz umiał słu-
chać. Umiejętność ta wpływała
z otwarcia się na bliźniego. Ca-
łym sobą chłonał rozmówcę.
Każdy, kto przychodził, wie-
dział, że przedstawiona sprawa
nie jest już wyłącznie jego. To
otwarcie się na drugiego nie
przejawiało się tylko w umiejęt-
ności słuchania. Ks. Bronisław
był wyjątkowo spostrzegawczy.
Jego bystrym oczom nie uszedł
żaden szczegół. Widział każdy
smutek, ból, żal, chorobę. Miał
też dla każdego odpowiednie
słowo przepojone dobrocią. Nie
minął nikogo obojętnie bez sło-
wa. Dla każdego miał „otwarte
serce”, miał miłość.

(ks. Wiesław Balewski CSMA)

PRZY SERCU OJCA

W najbliższą **sobotę 28 stycznia**
zapraszamy wszystkich parafian,

grupy duszpasterskie i sympaty-
ków na siódme spotkanie
"PRZY SERCU OJCA", które
odbędzie się po wieczornej
Mszy św. w sali teatralnej.
W tym roku spotkanie odbędzie
się w formule wspólnego śpie-
wania kolęd pod przewodnic-
twem Chóru Parafialnego Soli
Deo i recytacji wierszy o anio-
łach powstałych z inspiracji na-
szymi witrażami. Po wspólnym
kolędowaniu zapraszamy na go-
rący poczęstunek.

Dobry miałeś słuch,
bo kto kocha słyszy.
W dzieciach płakał Bóg,
czyś się oprzeć mógł?
Dzieci szloch skaleczył Cię,
bo kto kocha słyszy płacz.
Bo kto kocha przyjmie je,
aby pomoc dać.
To sam Chrystus wezwał Cię,
abyś smutnym radość niósł.
Bronisławie,
czy byś mógł
Bogu oprzeć się?

ks. Ferdynand Ochała
CSMA

WSPOMNIENIA LITURGICZNE
W TYM TYGODNIU

23 STYCZNIA

błogosławieni
Wincenty Lewoniuk
i Towarzysze,
męczennicy z Pratulina
bł. Henryk Suzo,
prezbiter

24 STYCZNIA

św. Franciszek Salezy,
biskup i doktor Kościoła

25 STYCZNIA

Nawrócenie św. Pawła,
Apostoła

26 STYCZNIA

św. Tymoteusz i Tytus
św. Robert,
Alberyk i Stefan,
opaci

27 STYCZNIA

bł. Jerzy Matulewicz,
biskup
św. Henryk
de Ossó y Cervelló,
prezbiter

28 STYCZNIA

św. Tomasz z Akwinu,
prezbiter
i doktor Kościoła

**ZE STARYCH
KALENDARZY**

Na Świętego Tymoteusza
trzeba czapki nie kapelusza.
(24.01)

Na Świętego Pawła
połowa zimy przepadła.
(25.01)

CZYTAM KATECHIZM (60)

Dlaczego liturgia powtarza się każdego roku?

Podobnie, jak co roku obchodzimy urodziny albo rocznicę ślubu, tak samo liturgia celebrowane najważniejsze dla chrześcijanina wydarzenia zbawcze w rytmie roku. Istnieje tu jednak zasadnicza różnica: każdy czas jest czasem Bożym. Każde „wspominanie” słów i życia Jezusa jest jednocześnie spotkaniem z żywym Bogiem (KKK 1163 – 1165, 1194 – 1195).

Duński filozof S. Kirkegaard powiedział kiedyś: „Albo jest On dla nas Kimś żywym tu i teraz, albo możemy sobie dać z Nim spokój”. Obchodzenie z wiarą roku kościelnego rzeczywiście czyni nas współczesnymi Jezusa. Nie chodzi o to, żebyśmy mieli dokładnie wniknąć w realia i mentalność typowe dla historycznych czasów Jego życia, ale o to, żeby to On, kiedy zrobię Mu miejsce, wszedł w mój czas i moje życie wraz ze swoją mocą uzdrowienia i przebaczenia, potęgą swojego Zmartwychwstania.

A W CZORAJ Z WIECZORA

– A wczoraj z wieczora z niebieskiego dwora przyszła nam nowina Panna rodzi Syna – tak zaczyna się jedna z najstarszych polskich kolęd, śpiewana na melodię dostojnego, klasycznego poloneza, Wieczór i noc i łagodna cisza. Jezus przychodzi w Bożym Narodzeniu w łagodnej ciszy. W łagodnej ciszy, która delikatnie dotyka i leczy poranione i obolałe serca. W łagodnej ciszy, która delikatnie

dotyka i leczy poranioną i obolałą pamięć i uczucia. Jezus Chrystus przychodzi do każdego w ciszy serca i duszy. Wieczór i noc i łagodna cisza. Nie ma w ciszy Betlejem – Domu Chleba dźwięku niepotrzebnych słów, blasku jupiterów i kamer. Nie ma bezpośrednich relacji i przekazu newsów i eventów, nie ma odsyłaczy do stron i portali i linków do youtube. Cały ten zgiełk jest poza Betlejem – Domem Chleba. W Domu Chleba jest łagodna cisza Obecności Jezusa Chrystusa. W Betlejem – w Domu Chleba jest łagodna cisza adoracji Obecności Jezusa Chrystusa. W ciszy adoracji Obecności Jezusa Chrystusa trwają Maryja i Józef, prości pasterze i mędrcy, którzy przybyli z daleka. W naszym parafialnym kościele jest łagodna cisza adoracji Obecności Jezusa Chrystusa. Przyjdź aby być w łagodnej ciszy adoracji Obecności Jezusa Chrystusa.

BK

INTENCJA ZA MIASTO STAŁOWA WOLA

styczeń: Za rodziny,
osoby samotne i starsze.

SZTAFETA MODLITWY

W jubileuszowej „Sztafecie modlitwy” wspierajmy modlitwą w tym tygodniu mieszkańców bloku przy ulicy:

ORZESZKOWEJ 7

Wszechmogący
wieczny Boże,
który pozwalasz
ludziom być narzędziem
Twejej niewyczerpanej dobroci,
spraw, abyśmy na wzór
błogosławionego
Bronisława Markiewicza
wiernie Tobie służyli
i całym sercem byli oddani
sprawie zbawienia
dusz ludzkich.
Przez Chrystusa,
Pana naszego.
Amen.

PIĄTY ZMYŚŁ

Każdy z nas posiada pięć zmysłów. Piątym z nich jest słuch, który daje zdolność słyszenia, ale też słuchania.

Utrata słyszenia może mieć podłoże laryngologiczne, ale utrata umiejętności słuchania to przypadłość coraz częstsza i niemedyczna. Ksiądz Markiewicz umiał słuchać i ... słyszeć. To był jego, pośród wielu innych, wyjątkowy charyzmat. On wiedział, że słuchanie wymaga miłości, cierpliwości i czasu. Piąty zmysł to wielki dar, a jako charyzmat, może zdziałać cuda.

(p-Q)

**Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Trójcy Przenajświętszej**

adres: Ofiar Katynia 57,
37-450 Stalowa Wola;